

Week 10 Ptolemy, *Tetrabiblos* 1.1-1.2, 1.4; *Stobaeum Hermeticum* VI;
Vettius Valens, *Anthologiarum libri ix*, 219.25-221.12, 288.20-
289.33

Ptolemy, *Tetrabiblos* 1.1-1.2, 1.4

1.) Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τέλος παρα-
σκευαζόντων, ὧ Σύρε, δύο τῶν μεγίστων καὶ κυριωτά-
των ὑπαρχόντων, ἑνὸς μὲν τοῦ πρώτου καὶ τάξει καὶ
δυνάμει, καθ' ὃ τοὺς γινομένους ἐκάστοτε σχηματισμοὺς
τῶν κινήσεων ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων πρὸς (5)
ἀλλήλους τε καὶ τὴν γῆν καταλαμβάνομεθα, δευτέρου
δέ, καθ' ὃ διὰ τῆς φυσικῆς τῶν σχηματισμῶν αὐτῶν
ἰδιοτροπίας τὰς ἀποτελουμένας μεταβολὰς τῶν ἐμπερι-
εχομένων ἐπισκεπτόμεθα, τὸ μὲν πρῶτον ἰδίαν ἔχον καὶ
δι' αὐτὴν αἵρετὴν θεωρίαν, κἂν μὴ τὸ ἐκ τῆς ἐπιζεύξεως (10)
τοῦ δευτέρου τέλος συμπεραίνεται, κατ' ἰδίαν σύνταξιν
(2.) ὡς μάλιστα ἐνὴν ἀποδεικτικῶς σοι περιώδευται. περὶ δὲ
τοῦ δευτέρου καὶ μὴ ὡσαύτως αὐτοτελοῦς ἡμεῖς ἐν τῷ
παρόντι ποιησόμεθα λόγον κατὰ τὸν ἀρμόζοντα φιλοσο-
φία τρόπον καὶ ὡς ἂν τις φιλαλήθει μάλιστα χρώμενος
σκοπῶ μήτε τὴν κατάληψιν αὐτοῦ παραβάλλοι τῇ τοῦ (5)
πρώτου καὶ αἰὲ ὡσαύτως ἔχοντος βεβαιότητι, τὸ ἐν πολ-
λοῖς ἀσθενὲς καὶ δυσείκαστον τῆς ὑλικῆς ποιότητος μὴ
προσποιοῦμενος, μήτε πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον
ἐπίσκεψιν ἀποκνοίῃ, τῶν γε πλείστων καὶ ὁλοσχερεστέρων
συμπτωμάτων ἐναργῶς οὕτως τὴν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος (10)
(3.) αἰτίαν ἐμφανίζοντων. ἐπεὶ δὲ πᾶν μὲν τὸ δυσέφικτον
παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδιάβλητον ἔχει φύσιν, ἐπὶ δὲ τῶν

προκειμένων δύο καταλήψεων αἱ μὲν τῆς προτέρας δια-
βολαὶ τυφλῶν ἂν εἶεν παντελῶς, αἱ δὲ τῆς δευτέρας εὐ-
προφασίστους ἔχουσι τὰς ἀφορμὰς (ἥ γὰρ τὸ ἐπ' ἐνίων (5)
δυσθεώρητον ἀκαταληψίας τελείας δόξαν παρέσχευεν ἡ τὸ
τῶν γνωσθέντων δυσφύλακτον καὶ τὸ τέλος ὡς ἄχρηστον
διέσυρε), πειρασόμεθα διὰ βραχέων πρὸ τῆς κατὰ μέρος
ὑψηλῆς τὸ μέτρον ἐκατέρου τοῦ τε δυνατοῦ καὶ τοῦ
χρησίου τῆς τοιαύτης προγνώσεως ἐπισκέψασθαι, καὶ (10)
πρῶτον τοῦ δυνατοῦ.

1.2. Ὅτι καταληπτὴ ἡ δι' ἀστρονομίας γνῶσις καὶ μέχρι τίνος.

(1.) Ὅτι μὲν τοίνυν διαδίδοται καὶ διικνεῖται τις δύναμις
ἀπὸ τῆς αἰθερώδους καὶ αἰδίου φύσεως ἐπὶ πᾶσαν τὴν
περίγειον καὶ δι' ὅλων μεταβλήτην, τῶν ὑπὸ τὴν σελήνην
πρώτων στοιχείων πυρὸς καὶ ἀέρος περιεχομένων μὲν
καὶ τρεπομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν αἰθέρα κινήσεων, περι- (5)
εχόντων δὲ καὶ συντρεπόντων τὰ λοιπὰ πάντα, γῆν καὶ
ὑδωρ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς φυτὰ καὶ ζῶα, πᾶσιν ἂν ἐναρ-
(2.) γέστατον καὶ δι' ὀλίγων φανείῃ. ὅ τε γὰρ ἡλῖος διατίθησί
πως αἰετὰ τοῦ περιέχοντος πάντα τὰ περὶ τὴν γῆν,
οὐ μόνον διὰ τῶν κατὰ τὰς ἐτησίους ὥρας μεταβολῶν
πρὸς γονὰς ζώων καὶ φυτῶν καρποφορίας καὶ ῥύσεις
ὑδάτων καὶ σωμάτων μετατροπᾶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν καθ' (5)
ἐκάστην ἡμέραν περιόδων θερμαίνων τε καὶ ὑγραίνων καὶ
ξηραίνων καὶ ψύχων τεταγμένως τε καὶ ἀκολουθῶς τοῖς
πρὸς τὸν κατὰ κορυφὴν ἡμῶν γινομένοις ὁμοιοτρόποις
(3.) σχηματισμοῖς. ἡ τε σελήνη πλείστην ὡς περιγειοτάτη δια-
δίδωσιν ἡμῖν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀπόρροϊαν, συμπαθούντων
αὐτῇ καὶ συντρεπομένων τῶν πλείστων καὶ ἀψύχων καὶ

ἐμφύχων καὶ ποταμῶν μὲν συναυξόντων καὶ συμμειούν-
των τοῖς φωσὶν αὐτῆς τὰ ῥεύματα, θαλασσῶν δὲ συν- (5)
τρεπουσῶν ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς δύσεσι τὰς ἰδίας
ὁρμὰς, φυτῶν δὲ καὶ ζώων ἢ ὄλων ἢ κατὰ τινα μέρη
(4.) συμπληρουμένων τε αὐτῇ καὶ συμμειουμένων. αἶ τε τῶν
ἀστέρων τῶν τε ἀπλανῶν καὶ τῶν πλανωμένων ἀρόδοι
πλείστας ποιοῦσιν ἐπισημασίας τοῦ περιέχοντος καυμα-
τώδεις καὶ πνευματώδεις καὶ νιφετώδεις, ὅφ' ὧν καὶ τὰ
(5.) ἐπὶ τῆς γῆς οἰκείως διατίθεται. ἤδη δὲ καὶ οἱ πρὸς ἀλ-
λήλους αὐτῶν συσχηματισμοί, συνερχομένων πως καὶ
συγκιρναμένων τῶν διαδόσεων, πλείστας καὶ ποικίλας
μεταβολὰς ἀπεργάζονται, κατακρατούσης μὲν τῆς τοῦ
ἡλίου δυνάμεως πρὸς τὸ καθόλου τῆς ποιότητος τεταγ- (5)
μένης, συνεργούντων δὲ ἢ ἀποσυνεργούντων κατὰ τι
τῶν λοιπῶν, καὶ τῆς μὲν σελήνης ἐκφανέστερον καὶ συνε-
χέστερον ὥς ἐν ταῖς συνόδοις καὶ διχοτόμοις καὶ πανσε-
λήνοις, τῶν δὲ ἀστέρων περιοδικώτερον καὶ ἀσημότερον,
(6.) ὥς ἐν ταῖς φάσεσι καὶ κρύψεσι καὶ προσενύσεσιν. ὅτι δὲ
τούτων οὕτως θεωρουμένων οὐ μόνον τὰ ἤδη συγκρα-
θέντα διατίθεσθαι πως ὑπὸ τῆς τούτων κινήσεως ἀναγ-
καῖον, ἀλλὰ καὶ τῶν σπερμάτων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς πλη-
ροφορήσεις διαπλάττεσθαι καὶ διαμορφοῦσθαι πρὸς τὴν (5)
οἰκείαν τοῦ τότε περιέχοντος ποιότητα, πᾶσιν ἂν δόξειεν
(7.) ἀκόλουθον εἶναι. οἱ γοῦν παρατηρητικώτεροι τῶν γεωρ-
γῶν καὶ τῶν νομέων ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς ὀχείας καὶ τὰς
τῶν σπερμάτων καταθέσεις συμβαινόντων πνευμάτων
στοχάζονται τῆς ποιότητος τῶν ἀποβησομένων· καὶ ὅλως
τὰ μὲν ὀλοσχερέστερα καὶ διὰ τῶν ἐπιφανεστέρων συσχη- (5)

ματισμῶν ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων ἐπισημαινό-
μενα καὶ παρὰ τοῖς μὴ φυσικῶς, μόνον δὲ παρατηρητικῶς
(8.) σκεπτομένοις ὥς ἐπίπαν προγινωσκόμενα θεωροῦμεν, τὰ
μὲν ἐκ μείζονός τε δυνάμεως καὶ ἀπλουστεράς τάξεως
καὶ παρὰ τοῖς πάνυ ἰδιώταις, μᾶλλον δὲ καὶ παρ' ἐνίοις
τῶν ἀλόγων ζώων, ὥς τῶν ὥρων καὶ τῶν πνευμάτων τὰς
ἐτησίους διαφοράς (τούτων γὰρ ὥς ἐπίπαν ὁ ἥλιος αἷτιος), (5)
τὰ δὲ ἦττον οὕτως ἔχοντα παρὰ τοῖς ἤδη κατὰ τὸ ἀναγ-
καῖον ταῖς παρατηρήσεσιν ἐνειθισμένοις, ὥς τοῖς ναυτιλ-
λομένοις τὰς κατὰ μέρος τῶν χειμώνων καὶ τῶν πνευ-
μάτων ἐπισημασίας ὅσαι γίνονται κατὰ τὸ περιοδικώτε-
ρον ὑπὸ τῶν τῆς σελήνης ἢ καὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων (10)
(9.) πρὸς τὸν ἥλιον συσχηματισμῶν. παρὰ μέντοι τὸ μήτε αὐ-
τῶν τούτων τοὺς χρόνους καὶ τοὺς τόπους ὑπὸ ἀπειρίας
ἀκριβῶς δύνασθαι κατανοεῖν μήτε τὰς τῶν πλανωμένων
ἀστέρων περιόδους πλείστον καὶ αὐτὰς συμβαλλομένας
(10.) τὸ πολλάκις αὐτοῖς σφάλλεσθαι συμβαίνει. τί δὲ οὐδὲν
κωλύει τὸν ἡκριβωκότα μὲν τὰς τε πάντων τῶν ἀστέρων
καὶ ἡλίου καὶ σελήνης κινήσεις, ὅπως αὐτὸν μηδενὸς τῶν
σχηματισμῶν μήτε ὁ τόπος μήτε ὁ χρόνος λανθάνη, διει-
ληφότα δὲ ἐκ τῆς ἔτι ἄνωθεν συνεχοῦς ἱστορίας ὥς ἐπίπαν (5)
αὐτῶν τὰς φύσεις, κἂν μὴ τὰς κατ' αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον
ἀλλὰ τὰς γε δυνάμει ποιητικὰς, οἷον ὥς τὴν τοῦ ἡλίου
ὅτι θερμαίνει καὶ τὴν τῆς σελήνης ὅτι ὑγραίνει, καὶ ἐπὶ
τῶν λοιπῶν ὁμοίως, ἱκανὸν δὲ πρὸς τοιαῦτα ὄντα φυσι-
κῶς ἄμα καὶ εὐστόχως ἐκ τῆς συγκράσεως πάντων τὸ (10)
ἴδιον τῆς ποιότητος διαλαβεῖν, ὥς δύνασθαι μὲν ἐφ'
ἐκάστου τῶν διδομένων καιρῶν ἐκ τῆς τότε τῶν φαινο-

μένων σχέσεως τὰς τοῦ περιέχοντος ἰδιοτροπίας εἰπεῖν,
(11.) οἷον ὅτι θερμότερον ἢ ὑγρότερον ἔσται, δύνασθαι δὲ καὶ
καθ' ἓνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων τὴν τε καθόλου ποιο-
τητα τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σύστασιν
περιέχοντος συνιδεῖν, οἷον ὅτι τὸ μὲν σῶμα τοιόσδε, τὴν
δὲ ψυχὴν τοιόσδε, καὶ τὰ κατὰ καιροὺς συμπτώματα, διὰ (5)
τὸ τὸ μὲν τοιόνδε περιέχον τῇ τοιᾷδε συγκράσει σύμμε-
τρον ἢ καὶ πρόσφορον γίνεσθαι πρὸς εὐξίαν, τὸ δὲ
τοιόνδε ἀσύμμετρον καὶ πρόσφορον πρὸς κάκωσιν;
(12.) ἀλλὰ γὰρ τὸ μὲν δυνατὸν τῆς τοιαύτης καταλήψεως
διὰ τούτων καὶ τῶν ὁμοίων ἔστι συνιδεῖν. ὅτι δὲ εὐπρο-
φασίστως μὲν, οὐδ' ὑποσηκόντως δὲ τὴν πρὸς τὸ ἀδύνατον
ἔσχε διαβολὴν, οὕτως ἂν κατανοήσαιμεν. πρῶτον μὲν γὰρ
τὰ πταίσματα τῶν μὴ ἀκριβοῦντων τὸ ἔργον πολλὰ ὄντα (5)
ὥς ἐν μεγάλῃ καὶ πολυμερεῖ θεωρία καὶ τοῖς ἀληθευο-
μένοις τὴν τοῦ ἐκ τύχης παρέσχε δόξαν, οὐκ ὀρθῶς· τὸ
γὰρ τοιοῦτον οὐ τῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ τῶν μεταχειριζομέ-
(13.) νων ἔστιν ἀδυναμία. ἔπειτα καὶ οἱ πλείστοι τοῦ πορίζειν
ἐνεκεν ἑτέραν τέχνην τῷ ταύτης ὀνόματι καταξιοπιστευό-
μενοι τοὺς μὲν ἰδιώτας ἑξαπατῶσι πολλὰ προλέγειν δο-
κοῦντες καὶ τῶν μηδεμίαν φύσιν ἐχόντων προγινώ-
σκεσθαι, τοῖς δὲ ζητητικωτέροις διὰ τούτου παρέσχον (5)
ἀφορμὴν ἐν ἴσῳ καὶ τῶν φύσιν ἐχόντων προλέγεσθαι
καταγινώσκειν, οὐδὲ τοῦτο δεόντως· οὐδὲ γὰρ φιλοσο-
φίαν ἀναιρετέον, ἐπεὶ τινες τῶν προσποιουμένων αὐτὴν
(14.) πονηροὶ καταφαίνονται. ἀλλ' ὅμως ἐναργές ἐστιν ὅτι καὶ
διερευνητικῶς τις ὥς ἐνὶ μάλιστα καὶ γνησίως τοῖς μα-
θήμασι προσέρχεται, πολλάκις πταίειν αὐτὸν ἐνδέχεται,

δι' οὐδὲν μὲν τῶν εἰρημένων, δι' αὐτὴν δὲ τὴν τοῦ πράγ-
ματος φύσιν καὶ τὴν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐπαγγελίας (5)
(15.) ἀσθένειαν.

καθόλου γάρ, πρὸς τῷ τὴν περὶ τὸ ποιὸν τῆς
ὑλῆς θεωρίαν πᾶσαν εἰκαστικὴν εἶναι καὶ οὐ διαβεβαιω-
τικὴν καὶ μάλιστα τὴν ἐκ πολλῶν ἀνομοίων συγκιρνα-
μένην, ἔτι καὶ τοῖς παλαιοῖς τῶν πλανωμένων συσχημα-
τισμοῖς, ἀφ' ὧν ἐφαρμόζομεν τοῖς ὡσαύτως ἔχουσι τῶν (5)
νῦν τὰς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων ἐπ' ἐκείνων παρατετη-
ρημένας προτελέσεις, παρόμοιοι μὲν δύνανται γίνεσθαι
(16.) μᾶλλον ἢ ἥττον καὶ οὗτοι διὰ μακρῶν περιόδων, ἀπαράλ-
λακτοι δὲ οὐδαμῶς, τῆς πάντων ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ τῆς
γῆς κατὰ τὸ ἀκριβὲς συναποκαταστάσεως, εἰ μὴ τις κενο-
δοξοίῃ περὶ τὴν τῶν ἀκαταλήπτων κατάληψιν καὶ γινώ-
σιν, ἢ μηδόλως ἢ μὴ κατὰ γε τὸν αἰσθητὸν ἀνθρώπῳ (5)
χρόνον ἀπαρτιζομένης, ὥς διὰ τοῦτο καὶ τὰς προρρήσεις
ἀνομοίων ὄντων τῶν ὑποκειμένων παραδειγμάτων ἐνίοτε
(17.) διαμαρτάνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κατὰ τὸ
περιέχον γινομένων συμπτωμάτων τοῦτ' ἂν εἴῃ μόνον τὸ
δυσχερές, καὶ μηδεμίᾳς ἐνταῦθα συμπαραλαμβανομένης
(18.) αἰτίας τῇ κινήσει τῶν οὐρανίων. περὶ δὲ τὰς γενεθλια-
λογίας καὶ ὅλως τὰ κατ' ἰδίαν τῆς ἐκάστου συγκράσεως
οὐ μικρὰ οὐδὲ τὰ τυχόντα ἔστιν ἰδεῖν συναίτια καὶ αὐτὰ
γινόμενα τῆς τῶν συνισταμένων ἰδιοτροπίας. αἷ τε γὰρ
τῶν σπερμάτων διαφοραὶ πλείστον δύνανται πρὸς τὸ (5)
τοῦ γένους ἴδιον, ἐπειδὴ περ τοῦ περιέχοντος καὶ τοῦ
ὀρίζοντος ὑποκειμένου τοῦ αὐτοῦ κατακρατεῖ τῶν σπερ-
μάτων ἕκαστον εἰς τὴν καθόλου τοῦ οἰκείου μορφώματος

διατύπωσιν οἶον ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ τῶν ἄλλων.
οἷ τε τόποι τῆς γενέσεως οὐ μικρὰς ποιοῦνται περὶ τὰ (10)

1.4.(Γ.) Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως.

(1.) Ὁ ἥλιος κατείληπται τὸ ποιητικὸν ἔχων τῆς οὐσίας ἐν τῷ θερμαίνειν καὶ ἡρέμα ξηραίνειν· ταῦτα δὲ μάλιστα τῶν ἄλλων ἡμῖν εὐαισθητότερα γίνεται διὰ τε τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ τὸ τῶν κατὰ τὰς ὥρας μεταβολῶν ἑναργές, ἐπειδήπερ, ὅσῳ ἂν μάλιστα ἐγγίξῃ τοῦ κατὰ κορυφὴν (5) ἡμῶν τόπου, μᾶλλον ἡμᾶς οὕτως διατίθῃσιν.

(2.) ἡ δὲ σελήνη τὸ μὲν πλεῖστον ἔχει τῆς δυνάμεως ἐν τῷ ὑγραίνειν διὰ τὴν περιγειότητα δηλονότι καὶ τὴν τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσιν καὶ διατίθῃσιν οὕτως ἄντικρυς τὰ σώματα πεπαίνουσα καὶ διασέπουσα τὰ πλεῖστα· κεκοινωνήκε δὲ ἡρέμα καὶ τοῦ θερμαίνειν διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ (5) ἡλίου φωτισμούς.

(3.) ὁ δὲ τοῦ Κρόνου ἀστήρ τὸ πλεῖον ἔχει τῆς ποιότητος ἐν τε τῷ ψύχειν καὶ τῷ κατὰ ψύξιν ἡρέμα ξηραίνειν, διὰ τὸ πλεῖστον ὥς ἔοικεν ἀπέχειν ἅμα τῆς τε τοῦ ἡλίου θερμασίας καὶ τῆς τῶν περὶ τὴν γῆν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως. συνίστανται δὲ δυνάμεις ἐπὶ τε τούτου καὶ τῶν (5) λοιπῶν καὶ διὰ τῶν ἐν τοῖς πρὸς ἥλιον καὶ σελήνην σχηματισμοῖς παρατηρήσεων, ἐπειδήπερ οἱ μὲν οὕτως οἱ δὲ οὕτως τὴν τοῦ περιέχοντος κατάστασιν ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον συντρέποντες φαίνονται.

(4.) ὁ δὲ τοῦ Ἄρεως ξηραίνειν τε μάλιστα καὶ καυσοῦν ἔχει φύσιν τῷ τε πυρώδει τοῦ χρώματος οἰκείως καὶ τῇ πρὸς τὸν ἥλιον ἐγγύτητι, ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ἡλιακῆς

σφαίρας.

(5.) ὁ δὲ τοῦ Διὸς εὐκρατον ἔχει τὸ ποιητικὸν τῆς δυνάμεως, μεταξὺ γινομένης τῆς κινήσεως αὐτοῦ τοῦ τε κατὰ τὸν Κρόνον ψυκτικοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἄρεα καυστικοῦ· θερμαίνει τε γὰρ ἅμα καὶ ὑγραίνει καὶ διὰ τὸ μᾶλλον εἶναι θερμαντικὸς ὑπὸ τῶν ὑποκειμένων σφαιρῶν γονί- (5) μων πνευμάτων γίνεται ποιητικὸς.

(6.) καὶ ὁ τῆς Ἀφροδίτης δὲ τῶν μὲν αὐτῶν ἐστὶ κατὰ τὸ εὐκρατον ποιητικὸς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον. θερμαίνει μὲν γὰρ ἡρέμα διὰ τὴν ἐγγύτητα τὴν πρὸς τὸν ἥλιον, μάλιστα δὲ ὑγραίνει καθάπερ ἡ σελήνη καὶ αὐτός, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἰδίων φώτων νοσφιζόμενος τὴν ἀπὸ (5) τῶν περιεχόντων τὴν γῆν ὑγρῶν ἀναθυμιάσιν.

(7.) ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ὡς ἐπίπαν ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραντικὸς καταλαμβάνεται καὶ τῶν ὑγρῶν ἀναπωτικὸς διὰ τὸ μηδέποτε πολὺ τῆς τοῦ ἡλίου θερμασίας κατὰ μῆκος ἀφίστασθαι, ποτὲ δ' αὖ ὑγραντικὸς διὰ τὸ τῇ περιγειο-τάτῃ σφαῖρα τῆς σελήνης ἐπικεῖσθαι· ταχέως δὲ ποιεῖται (5) τὰς ἐν ἀμφοτέροις μεταβολάς, πνευματούμενος ὥσπερ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον ὀξυκινησίας.

Stobaeum Hermeticum VI= Stobaeus I. 21.9

Ἑρμοῦ ἐκ τοῦ πρὸς Τάτ

{<TAT>} Ἐπεὶ μοι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν γενικοῖς λόγοις ὑπέσχου δηλῶσαι περὶ τῶν τριάκοντα ἕξ δεκανῶν, νῦν μοι δῆλωσον περὶ αὐτῶν καὶ τῆς τούτων ἐνεργείας. (5)

{<EPM.>} Οὐδεὶς φθόνος, ὦ Τάτ, καὶ ὁ κυριώτατος

πάντων λόγος καὶ κορυφαϊότατος οὗτος ἂν εἴη· σὺ δὲ νοεῖς οὕτως. Ἐφαμέν σοι περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, τοῦ καὶ ζωοφόρου, καὶ τῶν πέντε πλανητῶν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τοῦ ἐκάστου τούτων κύκλου. (10)

{<TAT>} Ἐφης γάρ, ὦ Τρισμέγιστε.

{<EPM.>} Οὕτως βούλομαί σε νοεῖν καὶ περὶ τῶν τριάκοντα ἑξ δεκανῶν μεμνημένον ἐκείνων, ἵν' εὐγνωστός σοι καὶ ὁ περὶ τούτων λόγος γένηται.

{<TAT>} Μέμνημαι, ὦ πάτερ. (15)

{<EPM.>} Ἐφαμέν που, ὦ τέκνον, περιεκτικὸν τῶν ἀπάντων εἶναι σῶμα· ἐννόησον οὖν καὶ αὐτὸς ὥσπερ κυκλοειδὲς σχῆμα· καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τὸ πᾶν.

{<TAT>} Τοιοῦτον σχῆμα νοῶ οὕτως ὡς λέγεις, ὦ πάτερ. (20)

{<EPM.>} Ὑπὸ δὲ τὸν κύκλον τοῦ σώματος τούτου τεταχθαι τοὺς τριάκοντα ἑξ δεκανοὺς, μέσους τοῦ παντὸς κύκλου <καὶ> τοῦ ζωδιακοῦ, διορίζοντας ἀμφοτέρους τοὺς κύκλους, καὶ ὥσπερ ἐκείνον μὲν κουφίζοντας τὸν ζωδιακόν, [καθορίζοντας,] συμφερομένους <δὲ> τοῖς πλάνησι, (25) καὶ ἰσοδυναμεῖν τῇ τοῦ παντὸς φορᾷ κατὰ τὸ ἐναλλάξ τοῖς <θ'> ἑπτὰ· καὶ τὸ μὲν περιεκτικὸν ἐπέχειν σῶμα (ἔσχατον γὰρ ἂν ᾦν ἐν τῇ φορᾷ, αὐτὸ καθ' αὐτὸ ὄν, τῷ τάχει)· ἐπισπεύδειν δὲ τοὺς ἑπτὰ ἄλλους κύκλους διὰ τὸ βραδυτέραν κίνησιν κινεῖσθαι τοῦ παντὸς κύκλου. Ὡσπερ οὖν (30) ἀνάγκη αὐτοὺς κινεῖσθαι καὶ <τὸν> τοῦ παντός. Νοήσωμεν οὖν καὶ [τὰς] τῶν ἑπτὰ καὶ <τοῦ> παντὸς τὸν κύκλον, μάλλον δὲ τὰ ἐν κόσμῳ ἅπαντα ὥσπερ εὐρύτατος ἀνθρώπου περιίστασθαι, καὶ συνέχοντας τὰ πάντα καὶ τηροῦντας τὴν

τῶν πάντων εὐταξίαν. (35)

{<TAT>} Οὕτως γὰρ νοῶ, πάτερ, ἑξ ὧν λέγεις.

{<EPM.>} Ἔτι δὲ νόησον, Τάτ, ὅτι καὶ ἀπαθείς εἰσιν, ὧν οἱ ἄλλοι ἀστέρες πάσχουσιν· οὔτε γὰρ ἐπεχόμενοι τὸν δρόμον στηρίζουσιν οὔτε κωλυόμενοι ἀναποδίζουσιν, ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὑπὸ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου σκέπονται, ἅπερ (40) πάσχουσιν οἱ ἄλλοι ἀστέρες· ἐλεύθεροι δὲ ὄντες ὑπεράνω πάντων ὥσπερ φύλακες ἀκριβεῖς καὶ ἐπίσκοποι τοῦ παντὸς περιέχονται τῷ νυχθημέρῳ τὸ πᾶν.

{<TAT>} Ἄρ' οὖν καὶ οὗτοι, ὦ πάτερ, ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς ἐνέργειαν; (45)

{<EPM.>} Τὴν μεγίστην, ὦ τέκνον. Εἰ γὰρ ἐκείνοις ἐνεργοῦσι, πῶς οὐ καὶ ἡμῖν; καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον καὶ κοινῇ; Οὕτως, ὦ τέκνον, τῶν καθολικῶς πάντων συμβαινόντων τῇ ἐνεργείᾳ ἀπὸ τούτων ἐστιν. οἶον (ὃ λέγω νόησον) βασιλειῶν μετατροπαί, πόλεων ἐπαναστάσεις, λιμοί, (50) λοιμοί, ἀμπώτεις θαλάσσης, γῆς σεισμοί, οὐδὲν τούτων, ὦ τέκνον, χωρὶς τῆς τούτων ἐνεργείας γίνεται. Ἔτι τε πρὸς τούτοις νόησον· εἰ γὰρ οὗτοι μὲν ἐπιστατοῦσιν ἐκείνων, ἡμεῖς δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς ἐπτά ἐσμεν, οὐ νοεῖς καὶ εἰς ἡμᾶς τινα ἐκείνων φθάνειν ἐνέργειαν, ἥτοι ὑπ' αὐτῶν, (55) ἢ δι' ἐκείνων;

{<TAT>} Τίς <δ' ἂν> αὐτοῖς εἴη, ὦ πάτερ, ὁ τοῦ σώματος τύπος;

{<EPM.>} Τούτους οὖν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ δαίμονας· οὐδὲ γὰρ ἰδιὸν τί ἐστι γένος τὸ τῶν δαιμόνων οὔτε ἄλλα (60) σώματα ἔχοντες ἑξ ἰδίας τινὸς ὕλης οὔτε ψυχῇ κινούμενοι ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ ἐνεργεῖαι εἰσι τῶν τριάκοντα ἑξ

τούτων θεῶν.

Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις νόησον, ὦ Τάτ, ἐνέργημα τούτων, ὅτι καὶ εἰς τὴν γῆν σπερματίζουσιν ἃς καλοῦσι (65)
τάνας, τὰς μὲν σωτηρίους, τὰς δὲ ὀλεθριωτάτας.

Ἔτι καὶ ἐν οὐρανῷ φερόμενοι ἀστέρες γεννῶσιν αὐτοῖς ὑπολειτουργούς, <οὓς> καὶ ὑπηρέτας καὶ στρατιώτας ἔχουσιν. Οὗτοι δὲ ὑπ' ἐκείνων μιγνύμενοι φέρονται ἐν τῷ αἰθέρι αἰωρούμενοι, τὸν τούτου τόπον ἀναπληροῦντες, (70)
ὅπως μηδεὶς ἢ τόπος ἄνω κενὸς ἀστέρων, συγκοσμοῦντες τὸ πᾶν, ἐνέργειαν ἰδίαν ἔχοντες, ὑποτεταγμένην δὲ <τῇ> τῶν τριάκοντα ἕξ ἐνεργείᾳ· ἐξ ὧν καὶ κατὰ τὰς χώρας φθοραὶ γίνονται τῶν ἄλλων ἐμφύχων ζώων καὶ ἡ πληθὺς τῶν λυμαινομένων ζώων τοὺς καρπούς. (75)

Ὑπὸ δὲ τούτους ἐστὶν ἡ καλουμένη ἄρκτος, κατὰ μέσον τοῦ ζωδιακοῦ, ἐξ ἀστέρων συγκειμένη ἐπτά, ἔχουσα ἀντίζυγον ἑτέραν ὑπὲρ κεφαλῆς. Ταύτης μὲν ἡ ἐνέργειά ἐστι καθάπερ ἄξονος, μηδαμοῦ μὲν δυνούσης μηδὲ ἀνατελλούσης, μενούσης δὲ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, [τῆς] περὶ <τὸ> αὐτὸ (80)
στρεφομένης, ἐνεργούσης δὲ τὴν <τοῦ> ζωοφόρου κύκλου <περιφοράν>, παραδιδούσαν τὸ πᾶν τοῦτο ἀπὸ μὲν τῆς νυκτὸς ἡμέρας, ἀπὸ <δ'> ἡμέρας νυκτί.

Μετὰ δὲ ταύτην ἐστὶν ἄλλος χορὸς ἀστέρων, οὓς ἡμεῖς προσηγοριῶν οὐ κατηξιώσαμεν, οἱ δὲ μεθ' (85)
ἡμᾶς μιμησάμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ προσηγορίας τούτοις θήσονται.

Κάτωθεν δὲ τῆς σελήνης εἰσὶν ἑτεροὶ ἀστέρες φθαρτοί, ἀργοί, πρὸς ὀλίγον χρόνον συνιστάμενοι, εἰς τὸν ὑπὲρ γῆς ἀέρα ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς ἀναθυμιώμενοι, (90)

οὓς καὶ ἡμεῖς ὀρώμεν διαλυομένους, τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχοντας τοῖς ἀχρήστοις τῶν ἐπὶ γῆς ζώων, ἐπὶ ἕτερον δὲ οὐδὲν γίνεται ἢ ἵνα μόνον φθαρῇ, οἶον τὸ τῶν μυιῶν γένος καὶ τῶν ψυλλῶν καὶ τῶν σκωλήκων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὁμοίων καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ὦ Τάτ, οὔτε ἡμῖν οὔτε τῷ (95)
κόσμῳ χρήσιμά ἐστι, τοῦναντίον δὲ λυπεῖ ἐνοχλοῦντα, παρακολουθήματα ὄντα τῆς φύσεως καὶ κατὰ τὸ περισσὸν τὴν γένεσιν ἔχοντα· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἀπὸ τῆς γῆς ἀναθυμιώμενοι ἀστέρες τὸν μὲν ἄνω τόπον οὐ καταλαμβάνουσιν (ἀδυνατοῦσι γὰρ ὡς κάτωθεν ἀνιόντες), (100)
πολὺ δὲ <τὸ> ἐμβριθὲς ἔχοντες, ἐλκόμενοι κάτω ὑπὸ τῆς ἰδίας ὕλης διαχέονται ταχέως καὶ διαλυθέντες πίπτουσι πάλιν εἰς γῆν μηδὲν <ἕτερον> ἐνεργήσαντες, ἢ μόνον ὀχλήσαντες τῷ ὑπὲρ γῆν ἀέρι.

Ἐτερόν ἐστι γένος, ὦ Τάτ, τὸ τῶν καλουμένων κο- (105)
μητῶν, κατὰ καιρὸν ἐπιφαινομένων καὶ πάλιν μετὰ χρόνον ὀλίγον ἀφανῶν γινομένων, μήτε ἀνατελλόντων μήτε δυνόντων μήτε διαλυομένων, οἷτινες φανεροὶ ἄγγελοι καὶ κήρυκες καθολικῶν ἀποτελεσμάτων γίνονται μελλόντων ἔσεσθαι· οὗτοι δὲ τὸν τόπον ἔχουσιν ὑπὸ τὸν (110)
κύκλον τὸν τοῦ ἡλίου. Ἐπὰν οὖν μέλλῃ τι τῷ κόσμῳ συμβαίνειν, οὗτοι φαίνονται <καὶ> φανέντες ὀλίγας ἡμέρας, πάλιν ὑπὸ τὸν κύκλον ἐλθόντες τοῦ ἡλίου ἀφανεῖς μένουσιν, ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ φανέντες <ἄλλοι>, ἄλλοι δὲ ἐν τῷ βορρᾷ, ἄλλοι δὲ ἐν τῷ λιβί, ἄλλοι δὲ ἐν τῷ νότῳ· (115)
μάντις δὲ τούτους προσηγορεύσαμεν. Καὶ ἀστέρων ἡδε φύσις.

[Ἀστέρες δὲ ἀστρων διαφορὰν ἔχουσιν. Ἀστέρες μὲν

γάρ εἰσιν οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ αἰωρούμενοι, ἄστρο δὲ τὰ ἐγκείμενα ἐν τῷ σώματι τοῦ οὐρανοῦ, συμφερόμενα δὲ (120) τῷ οὐρανῷ, ἐξ ὧν δώδεκα ζώδια προσηγορεύσαμεν.]

Ὅ ταῦτα μὴ ἀγνοήσας ἀκριβῶς δύναται νοῆσαι τὸν θεόν, εἰ δὲ καὶ τολμήσαντα δεῖ εἰπεῖν, καὶ αὐτόπτης γε- νόμενος θεάσασθαι καὶ θεασάμενος μακάριος γενέσθαι.

{<TAT>} Μακάριος ὡς ἀληθῶς, ὦ πάτερ, ὁ τοῦτον (125) θεασάμενος.

{<EPM.>} Ἄλλ' ἀδύνατον, ὦ τέκνον, τὸν ἐν σώματι τούτου εὐτυχήσαι. Δεῖ δὲ προγυμνάζειν αὐτοῦ τινα τὴν ψυχὴν ἐνθάδε, ἵνα ἐκεῖ γενομένη, ὅπου αὐτὴν ἔξεστι θεά- σασθαι, ὁδοῦ μὴ σφαλῇ. Ὅσοι δὲ ἄνθρωποι φιλοσώματοί (130) εἰσιν, οὗτοι οὐκ ἂν ποτε θεάσαιντο τὴν τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ὄψιν. Οἷον γάρ ἐστι κάλλος, ὦ τέκνον, τὸ μήτε σχῆμα μήτε χρῶμα μήτε σῶμα ἔχον.

{<TAT>} Εἴη δ' ἂν τι, ὦ πάτερ, χωρὶς τούτων καλόν;
{<EPM.>} Μόνος ὁ θεός, ὦ τέκνον, μᾶλλον δὲ τὸ μεῖ- (135) ζόν τι ὄν, τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα.

Vettius Valens, *Anthologiarum libri ix*, V.6.25-71 (219.25-221.12)

Νενομοθέτηκε γὰρ ἡ εἰμαρμένη ἐκάστῳ ἀμετάθετον ἀποτελεσμάτων (25) ἐνέργειαν περιτειχίσασα πολλαῖς αἰτίαις ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν, δι' ὧν αὐτογέννητοι ὑπουργοὶ δύο θεαὶ φερόμεναι—Ἐλπίς τε καὶ Τύχη— διακρατοῦσι τὸν βίον καὶ μετὰ ἀνάγκης καὶ πλάνης φέρειν ἐῶσι τὰ νενο- μοθετημένα. καὶ ἡ μὲν αὐτῶν πρόδηλος πᾶσι διὰ τῆς τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκβάσεως ἐαυτὴν ἀπελέγχουσα ὅτε μὲν ἀγαθὴν καὶ μακαρίαν, ὅτε δὲ (30) σκυθρωπὴν καὶ ἀνήμερον· οὗς μὲν γὰρ ἀνίστησιν ἵνα καταβάλῃ, οὗς δὲ εἰς ταπεινὸν καταρρίπτει ἵνα λαμπρότερον ἀναστήσῃ. ἡ δὲ οὔτε σκυθρωπὴ

οὔτε φαιδρά, ἀλλὰ διὰ παντὸς ἀποκεκρυμμένη πανταχοῦ λεληθότως ἐπι- βαίνει καὶ προσμειδιώσα πᾶσιν οἷα τις κόλαξ πολλὰς αἰρέσεις ἀγαθῶν ἐπιδείκνυσιν ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι. πλανῶσα δὲ τοὺς πλείστους διακρα- (35) τεῦ· οἱ δὲ καίπερ ἀδικούμενοι καὶ κατακόλουθοι γενόμενοι ταῖς ἡδοναῖς πάλιν ὑπ' αὐτῆς ἀνθέλκονται καὶ ἐλπίζοντες ἃ θέλουσι πιστεύουσιν, ἐπι- τυγχάνουσι δὲ ἃ μὴ προσδοκῶσιν. εἰ δέ ποτε καὶ βεβαίαν οἴσιν τινα παρά- σχει, καταλείπουσα πρὸς ἑτέρους πεπόρευται καὶ δοκεῖ παρὰ πᾶσιν εἶναι παρ' οὐδενὶ μένουσα. ὅθεν οἱ μὲν ἄπειροι τῆς προγνώσεως ἡ μὴδ' ὅλως (40) ἐντυχεῖν βυλλόμενοι ἄγονται καὶ λεηλατοῦνται ὑπὸ τῶν προειρημένων θεῶν καὶ πᾶσαν τιμωρίαν ὑπομένοντες μεθ' ἡδονῆς κολάζονται· καὶ οἱ μὲν τῶν προσδοκηθέντων ἀπὸ μέρους ἐπιτυγχάνοντες καὶ μείζονας πί- σteis εἰσενεγκάμενοι βεβαίως καὶ καλὰς τὰς ἐκβάσεις περιμένουσιν, οὐκ εἰδότες τὸ εὐκαθαίρετον καὶ τὸ ἐπισφαλές τῶν ἀντιπτωμάτων· ἐνιοὶ δὲ (45) οὐ πρὸς καιρὸν ἀλλὰ διὰ παντὸς ταῖς γνώμαις καταδικασθέντες, ἔκδοτον δὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ταῖς ἐπιθυμίαις παραδεδωκότες, ἀτιμαζόμενοι καὶ ἀναισχυνοῦντες ἡ μὴδ' ὅλως ἐπιτυχεῖν δυνάμενοι παραμένουσιν ἀβεβαίῳ τύχῃ καὶ πλάνῳ ἐλπίδι ἐξυπηρετοῦντες· οἱ δὲ περὶ τὴν τῶν μελ- λόντων πρόγνωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀσχοληθέντες ἀδουλαγώγητον καὶ (50) ἐλευθέραν τὴν ψυχὴν κτησάμενοι καταφρονοῦσι μὲν τῆς τύχης, οὐ προσ- καρτεροῦσι δὲ ἐλπίδι, τὸν δὲ θάνατον οὐ φοβοῦνται, ἀταράχως δὲ διάγουσι προγεγυμνακότες τὴν ψυχὴν θαρσαλέαν, καὶ οὔτε μὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάλλονται οὔτε ἐπὶ τοῖς φαύλοις ταπεινοῦνται, ἀρκοῦνται δὲ τοῖς παροῦσιν· ἀδυνάτων δὲ μὴ ἐρώντες ἐγκρατῶς φέρουσι τὰ νενομοθετημένα (55) καὶ πάσης ἡδονῆς ἡ κολακείας ἀλλοτριωθέντες στρατιῶται τῆς εἰμαρμένης καθίστανται. ἀδύνατον γάρ τινα εὐχαῖς ἢ θυσίαις ἐκνικήσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς καταβολὴν καὶ κατασκευάσαι ἑαυτῷ πρὸς τὸ θέλῃν ἑτέραν· τὰ γὰρ δεδο- μένα καὶ μὴ εὐχομένων ἡμῶν γενήσεται, τὰ δὲ μὴ πεπωμένα οὐδὲ εὐχο- μένων συμβήσεται. καθάπερ οὖν οἱ ἐν τῇ σκηνῇ ὑποκρίται ταῖς τῶν ποιη- (60) τῶν γραφαῖς ὑπαλλάσσοντες καὶ τὰ πρόσωπα ὑποκρίνονται κοσμίως ὅτε μὲν βασιλεῖς, ὅτε ληστές, ὅτε ἀγρότας, δημίους τε καὶ θεούς, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμᾶς <χρῆ> τοῖς τῆς εἰμαρμένης περιτεθειμένοις προσώποις ὑποκρίνασθαι καὶ ἐξομοιοῦσθαι ταῖς τῶν καιρῶν τύχαις οὐ συγγινώσκον- τας. ἐὰν δέ τις μὴ θέλῃ, κακὸς γενόμενος αὐτὸ τοῦτο πείσεται. καὶ μὲν τις (65)

προσέχη ταῖς ὑπ' ἐμοῦ συντεταγμέναις παραγγελίαις καὶ καθολικαῖς
χρονογραφίαις, πάντα κατὰ τρόπον εὐρήσει· ἐὰν δὲ κατοπτεύσῃ μέρη
τινά, τὰς δὲ αἰτίας ἢ τὰς λοιπὰς ἐπιλύσεις μὴ ἐπιγνῶ, ἔπαινον ἐμοῦ καὶ
ψόγον καταψηφιεῖται· ἐὰν δὲ μὴδ' ὅλως ἐντύχῃ ὑπακούσῃ, ἐλεγχθήσε-
ται ὁ τοιοῦτος ἀμαθὴς καὶ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν φιλοκάλων καὶ ἐγκρατε- (70)
στέρων ἀνδρῶν.

VII.6.348 (288.20-289.33)

Ἔστω δὲ ἐπὶ ὑποδείγματος [χάριν] Ἥλιος, Κρόνος, Ἑρμῆς Κριῶ,
Σελήνη, Ζεὺς Λέοντι, Ἄρης Ταύρῳ, Ἀφροδίτῃ Ὑδροχόῳ, ὠροσκόπος
Παρθένῳ· κλίμα α'. τῷ ιη' ἔτει σὺν ἐπισήμῳ γυναικὶ ἐξενίτευσε διὰ (350)
φιλίαν καὶ δόξαν καὶ πρὸς ἄλλην συνήθειαν καὶ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν
ἔσχευ. ἐσήμαινε γὰρ τὰ κε [ἔτη] ἢ ἀναφορὰ τοῦ Ὑδροχόου ἔνθα ἢ Ἀφρο-
δίτῃ ἐπῆν· καὶ εἰ μὲν μόνῃ κεχρηματίζει τὸ τῆς εὐεργεσίας ἐν τάχει
συντελεῖτο, νυνὶ δὲ καὶ Ἄρης διὰ τὴν τοῦ Ταύρου ἀναφορὰν τὰ κε
ἐπεκράτει, ἀλλὰ καὶ ἡ Σελήνης περίοδος τὰ κε ἔφερεν, ὧν τὸ
γίνεται (355)
ις μῆνες η. εἰ μὲν οὖν ἐπισυνῆγεν ἑτέρα ἀγαθοποιῶν μαρτυρία μετὰ τοὺς
προγεγραμμένους χρόνους, τὸ ἐλπιζόμενον ἐτελεῖτο, νυνὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πάλιν
ἐπεκράτησαν. τῷ γὰρ ιη' ἔτει τὸ μὲν θηλυκὸν πρόσωπον ἐτελεύτα, αὐτὸς
δὲ τῆς ἐλπίδος σφαλεῖς ὑπέστρεψεν ὀλίγα ὠφεληθεῖς. Ζεὺς γὰρ ἐμέρισε
ιβ καὶ Ἄρης αὐτὸν καθυπερτερήσας ιε' γίνονται κζ, ὧν τὸ
ιη. ἀλλὰ (360)
καὶ Λέοντος ιθ καὶ Ταύρου η' γίνονται κζ, ὧν τὸ
ιη. τῷ ιθ' ἔτει
ὠφελείας μὲν καὶ περικτῆσεως ἔτυχεν, στάσεις δὲ καὶ μετεωρισμοὺς
ψυχῆς καὶ πρὸς οἰκείους ἔχθρας ἔσχευ. τὰ μὲν γὰρ ιθ ὁ Λέων ἐσήμαινε
Διὸς καὶ Σελήνης ἐπόντων. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἥλιος σὺν Κρόνῳ ὧν ἐν Κριῶ
ἐσήμαινε τὰ ιθ. καὶ πάλιν Ὑδροχόου λ καὶ Ταύρου η, ὧν τὸ γίνεται ιθ. (365)
τῷ δὲ κ' ἔτει διὰ τὴν τῆς γυναικὸς φιλίαν ἐξενίτευσε καὶ μείζονας ἐλπίδας
καὶ ὠφελείας προσεδόκησεν, πλὴν καὶ τότε ἐσφάλη θανούσης αὐτῆς.

ἐδήλου γὰρ Ἄρης ιε καὶ Σελήνη κε' γίνονται μ, ὧν τὸ κ. ἀλλὰ καὶ
Ταύρου ἀναφορὰ κε καὶ Λέοντος λε' γίνονται ξ, ὧν τὸ γ' γίνεται κ. καὶ
Ἑρμῆς δὲ ἐν Κριῶ σὺν Κρόνῳ ἐσήμαινε τὰ κ. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ κα' ἔτει (370)
οἱ αὐτοὶ κατέσχον. Λέοντος ιθ καὶ Ταύρου η, Ἄρεως ιε' γίνονται μβ, ὧν
τὸ γίνεται κα. καὶ ἀναφορὰ Κριοῦ κα μῆνες η καὶ Ἑρμοῦ κ' γίνονται
μα μῆνες η, ὧν τὸ ἔτη κ μῆνες ι. καὶ τῷ κβ' ἔτει ὁμοίως οἱ αὐτοὶ
κατέσχον. Λέοντος ιθ καὶ Ταύρου κε' γίνονται μδ, ὧν τὸ γίνεται
κβ. τῷ κγ' ἔτει Ἀφροδίτῃ καὶ Ἄρης. Ἀφροδίτης η, Ἄρεως ιε' γίνονται κγ. (375)
οὕτως πολλάκις κατὰ πλατικὴν καὶ καθολικὴν θεωρίαν οἱ ἀστέρες καλῶς
δοκοῦντες ἐσχηματίζονται ἐναντιωμάτων εἰς δηλωτικοί, ἀναναλόμενοι
ὑπὸ τῆς τῶν χρόνων δυνάμεως. οἷον τὸ κα' ἔτος ἐσήμαινε μὲν Λέων ιθ
καί, Διὸς ἐπικειμένου, ιβ, ὧν τὸ
γίνεται ἔτη κ μῆνες η· ἀλλὰ καὶ τὸ
τρίγωνον Διὸς καὶ Ἡλίου τὸ αὐτὸ ἐδήλου. ἔσχευ οὖν φιλίαν πρὸς μείζονα (380)
καὶ βασιλικὸν πρόσωπον, παρ' οὗ καὶ στεμματηφορίαν καὶ ἀρχιερωσύνην
προσεδόκησεν. ἀναμφιλέκτως οὖν τὸ τοιοῦτο ἐγεγόνει ἂν εἰ μὴ Ἄρης
καθυπερτερῶν κεχρηματίζει. καὶ Κρόνου δὲ συνόντος τοῖς τὴν δωρεὰν
παρεχομένοις ἀνακρίσεις καὶ βραδυτῆτες καὶ ἀναλώματα καὶ φθόνοι
παρηκολούθησαν· καὶ οὐ τοσοῦτον Κρόνος ἐμποδιστικὸς δόξης ἐφαίνετο (385)
τρίγωνος Διὶ τυγχάνων ὅσον παρ' αἵρεσιν Ἄρης καθυπερτερήσας.
ἐγένετο οὖν καὶ κλιμακτικὴ νόσος καὶ αἵμαγμα καὶ ἐμπόδιον τῆς
δόξης, δούλων προδοσία, ἐπιθέσεις, ζημίαι, ἔνδεια. εἰθ' οὗτος ἐξ ὑστέρου
εὐπόρησεν, καὶ εἰς μέλλοντα χρόνον ἀναβολῆς γενομένης ἀπηλλάγη εἰς
τὴν τῶν ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον χρημάτισιν (390)
ἔσονται μὲν πράξεις, ἀναλώματα δὲ πλείστα, ἢ καὶ ἐκ προγενομένης
πράξεως αὐτάρκεια ἔσται ἢ καὶ ἐξ ἑτέρας τινὸς πρόσδοδος καὶ φίλων
ἐπικουρία.